

opusdei.org

Povratak kući

Irena Kalpas, Poljska.

6.02.2011.

Nisam znala ništa o svetom Josemarii, nisam nikada za njega ni čula. No možda je on znao za mene i zato je došao da me upozna u ulici Filtrowa u Varšavi u jedanaest sati ujutro, 26.06.2002.

Za vrijeme rata, prije šezdeset i šest godina, bila sam prognana iz Poljske sa svojom obitelji. Otada, nikada nisam bila u dijelu Varšave u kojem sam živjela kao djevojčica, niti sam

znala postoji li još uvijek kuća u kojoj sam rođena.

Sve dok se jednog za mene uobičajenog dana, 26. lipnja 2002.godine – godišnjica smrti sv. Josemarije- nisam vratila natrag. I tamo sam našla nešto što mi je promijenilo život i dalo poruku o tome da treba biti svet usred današnjeg svijeta.

Nisam znala ništa o svetom Josemarii, nisam nikada za njega ni čula. No možda je on znao za mene i zato je došao da me upozna u ulici Filtrowa u Varšavi u jedanaest sati ujutro, 26.06.2002. To je bio trenutak kada sam otvorila vrata u prednji vrt kuće iz koje smo, prije 58 godina (11. 08. 1944.) moja obitelj i ja poslani u egzil usred rata.

Kroz sve godine koje su slijedile, nikada nisam bila u svojem domu - bio je to svijet koji je završio. Sjećanje na moju voljenu ubijenu

obitelj bilo je previše bolno. U mojem novom životu nakon rata, sama nikada nisam osjetila nikakvu potrebu da odem niz tu ulicu. Njome sam hodala samo u svojim molitvama.

No nenadano, bez da sam namjeravala, planirala ili predviđala, hodala sam tom ulicom od jednog kraja prema drugom i stala ispred ulaza u našu kuću. Tada, kao u snu, ali u totalnoj stvarnosti, netko me pozvao da uđem unutra. Ušla sam u hodnik, našu dnevnu sobu, u blagovaonicu - iako je uređenje bilo drugačije - i iznenada sam se našla u predivnoj kapelici. Bila sam zaista zadivljena i sada znam da je to bilo čudo - sveti Josemaria me je ovdje doveo. Drugačije ne bih nikada upoznala Opus Dei!

Ne mogu opisati kakav snažan utjecaj je na mene imala činjenica da je u kući koja je nekada bila naš dom

sada kapelica. Točno na mjestu gdje je u blagovaonici bio naš stol, gdje je moja majka radila s mojom tetom koja je tragično preminula u plinskoj komori u koncentracionom logoru, sada stoji oltar gdje Isus živi u svetohraništu. A sa slike pored smiješi se sveti Josemaria – tako dobrotiv, inteligentan smiješak! Toga prvoga dana sam saznala da je kuća sada centar Opusa Dei za studente.

Do toga dana, 26.06.2002, još uvijek nisam znala ništa o svetom Josemarii. Samo nekoliko mjeseci nakon mog otkrića, mogla sam odvažno reći da ga već volim i da sam apsorbirala njegov duh.

Korak naprijed

Mislim da mi je sveti Josemaria, osim ovog veličanstvenog otkrića, također pomogao da napravim ogroman korak naprijed u mojem svijetu broj jedan - mojem nutarnjem životu. Bila

sam mu neizmjereno zahvalna te sam osjetila pravu potrebu da naučim o njegovom životu i duhu Opusa Dei. Počela sam čitati njegovu biografiju i upoznavati njegova razmišljanja i djela. Njegova knjiga *Prijatelji Božji* postala je moja svakodnevna pomoć.

Osjećam da mi je sveti Josemaria nevjerojatno blizak u svojim razmišljanjima, svakodnevnom životu i otvorenom načinu na koji razgovara s Bogom. To je zaista Djelo Božje!

Proživjela sam mnoge godine i prolazila kroz trenutke patnje i tegoba, ali sam uvijek osjećala Božju zaštitu i potporu vjere. I konačno, moj susret sa Opusom Dei.

Bio je to očito sveti Josemaria koji me odveo do mojega doma toga dana. Otada sam počela ići na satove kršćanske formacije u Djelu, a iduće godine Bog mi je dao iznimnu milost poziva. Svakim danom sve jače

osjećam potrebu da prenesem dalje sve što mi je Bog dao , da kažem ljudima što sam otkrila i kako sam prešla od sivog života do intenzivnog odnosa s Bogom u mojoj svakodnevici.

Otada do sada

Malo po malo, nepokolebljivo, sve do danas, upoznajem duh Opusa Dei sve dublje i dublje, uključujući sadržaj duhovnog oblikovanja, značenje prakticiranja pobožnosti - što je postalo ne obaveza, nego stvarna nutarnja potreba. I moja želja da pričam o tom božanskom putu drugim ljudima, posebno mladima, sve je snažnija i snažnija.

Osjećam duboku radost zbog svjesnosti Božje prisutnosti kroz cijeli dan. Kada me ljudi pitaju što me najviše privuklo duhu Djela, mogu bez zadržke reći da je to radost života s Bogom u svakom trenutku svakoga dana, u svemu što radimo stremimo

svetosti jednostavno, bez ičega dramatičnog ili umjetnog. Tako ja živim duh Opusa Dei, i pokušavam ga prenijeti ljudima koje susrećem.

Iz dubine svoje duše htjela bih pjevati i vikati - *Ljudi! Zar ne vidite koliko puno vam Bog daje?* -

Sada, u mojim kasnim godinama, bez obitelji... zahvaljujem Bogu i svetom Josemarii što su mi pomogli i doveli me u ovu divnu obitelj.

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/povratak-kuci/> (1.04.2025.)